

**Cl. Viri Valerii Andreæ Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

XXII. De Fidejussoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](#)

I. I. C. De
di bract.

pig.

Vide inf.
ir. de u.
sur.

I. 7. b t.
Cn. ult.
C. depaet.
pig.

An ergo improbatum est hoc iure pignorari
antichresos?

Omnino; quia usurarium, ut et
fructus pignoris tamdiu cedant lucrum
creditoris, donec fons, sive debitus
exsolutum fuerit. Jus vero civile que
probat eiusmodi pactum, ut &
Pontificium certis casibus.

An ei pactum legis commissaria?

Tale quidem pactum valet inter en-
torem & venditorem, scilicet ut premitur
intra certum dictum conventum non sol-
luto, res fiat inempta, & dominium
rei vedita ac tradita, redeat ad ven-
torem: in pignoribus vero non valet
& prohibetur utroque iure: quia ini-
probi est hominis, ex dilatione solle-
tionis captare tam justum lucrum
in fraudem usurarium; cum pignus
plerumque pluris sit, quam debitum,
pro quo est obligatum.

De Fidejussoribus.

TIT. XXII.

Contractus firmandis etiam fidejusso-
res cohiberi solent, qui pro alio re-
cello.

cessoriè se obligant, obligationemque
alterius in se suscipiunt.

Qui fidejubere possunt?

OMNES, qui obligari, nisi nomina-
tim prohibeantur. Non prohibe-
tur autem Clericus fidejubere, sive pro
Clerico, sive etiam pro laico; ea tamen
cautela, ut saepius & pro pluribus fide-
jubendo non se nimium negotiis in-
volvat sacerdotalibus. c. 2. b. 1.

An neque Religiosus?

Religiosus prohibitur, absque Prae- c. 4. b. 1.
lati sui licentia: quia velle aut nolle
aliquid non potest, nisi auctoritate sui
Superioris, cui voluntatem suam re-
nuntiavit:

Quis est effectus fidejussionis?

Quod d., si debitor principalis non
solvat, cogi possit fidejussor simpliciter
acceptus; cui tamen datur beneficium
excussionis, sive ordinis, ut prius con-
veniri non debeat, quam excuso debi-
tore principali.

*Quod si plures sint accepti fidejussor
respresso eodem debitore?*

Illi quidem omnes etiam in solidum.

K 7. tene-

230 De Fidejussoribus.
tenetur ipso jure; sed gaudent ben-
cio divisionis, ex epistola D. Hadri-
Imp. ut in solidum cōvenit singuli
sua tantum parte solve et teneantur;
modò alij fidejussores litis concilia-
tempore solvendo sint.

lro. §. ita
demum

D. h. tit. Fidejussor quomodo et repetet quod
debitore solvit?

l. 6. h. t. Actione vel mandati, si fidejussor
pro debitore, hoc expressè, vel tac-
t. l. inter. mandante, vel negotiorum gestorum
26. §. 3. l. si pro absente fidejussor sit, etiam per
20. §. 1. Clerico, qui fidejussorem suum re-
D. eod. c. tur servare indemnem.
3. h. t.

Fidejussor an agere adversus debito-
rem potest, ut se liberet à fide-
jussione?

c. 3. c. t. Regulariter non potest: tu quia que-
nult. h. t. l. fidejubet pro debitore, promittit se pro-
Lucius eo soluturū; uade quādīn non solvit,
3 S. D. non potest dici perficisse id quod pro-
Mand. & mi sit: tu etiam quia alias foret in uile
l. Si pro beneficiū fidejussionis, si statim agere
ec. C. eod. posset, ut liberetur. Quod tamen fallit
certis casibus ut si aliter convenerint:
ter creditorem & debitorem; si debitör
diu cessaverit in solutione; si bona sua
cōperit dissipare; si fidejussor cōdem-
nat

natus fuerit solvere.

De Solutionibus.

T I T. XXIII.

Solutione quando tollitur obligatio?

Si vel ipse met obligatus principali-
ter, vel alius ejus nomine solvat, l. 23. D.
debitore principali licet in viro: quia b. t. l. sol-
eriam ignorantis & in viti licet facere vere 53.
conditionem meliorem. D. eod.

Quid si debitor antequam solverit
moriatur?

Tunc ejus hæres tenetini solvere, q̄stia
hæres succedit in locum & jus defun-
cti, & secundum naturam est, ut ad l. 59. C.
quem pervenerint bona defuncti, i. l. 62. de
dem & subeat onera æris alieni. R. l. l. 10.
D. eod.

An igitur Pralatus tenebitur solvere
as alienum a suo predecessor
contrarium?

Non aliud, aut alias, quam quod
pro necessitate vel utilitate Ecclesiæ cui
præst, cōtractū est. Accipit enim bo-
na & possessiones Ecclesiæ velut hære-
dita.